

[Thorndahl]

loven, og dertil svarede den daværende miljøminister klart: nej, der er ikke tale om ændringer, der er alene tale om sproglige moderniseringer. Så oplever vi, at man nogle få år efter fra embedsmændenes side på kurser osv. taler om, at der er sket en markant udvidelse af den ekspropriative hjemmel, på trods af at ministeren til beroligelse for nogle i udvalget formentlig har sagt, at der er ikke tale om ændringer, selv om man i og for sig godt kunne indfortolke det netop i lovens direkte formulering, hvor man taler om et væsentlighedskriterium. Der kunne sagtens være anbragt en udvidelse af den ekspropriative hjemmel i forhold til den daværende byplanlovgivning, men det var ikke tilfældet; det afkræftede ministeren klart. Alligevel ser vi det altså senere, og hvis man ikke er opmærksom, ender det med, at man administrerer lovgivningen i virkeligheden i strid med de oplysninger, vi får.

Annelise Gotfredsen (KF):

Jeg vil lige sige, at det naturligvis er, fordi vi ikke er trygge, at vi har stillet ændringsforslag om at ændre ordet »ejendommen« til ordet »bygningen«. Vi føler ikke, at formuleringen giver tilstrækkelig sikkerhed. Selv om man har til hensigt, at det kun skal være i ekstraordinære tilfælde, er det da også muligt, at de ekstraordinære tilfælde optræder med stigende hyppighed.

Men jeg vil gerne spørge ministeren, hvordan man egentlig har tænkt sig at gøre med disse ejendomme, som jo ikke danner erhvervsgrundlag nok til at vedligeholde denne bygning, og hvorledes man kan tænke sig, at private erhverv ville overtage en sådan ejendom til en højere pris. Det er et problem, jeg vil bede ministeren om at afklare.

Miljøministeren (Ivar Nørgaard):

Jeg vil gerne, hvis det kan berolige fru Annelise Gotfredsen, sige, at jeg i ordene »ekstraordinære tilfælde« også lægger, at det ikke er noget, der foregår hyppigt; jeg forestiller mig ikke, at der kan blive hyppige ekstraordinære tilfælde. Det, der er problemet, er jo, om man kan finde købere til en ejendom uden jordtilliggende, der er blevet pålagt nogle fredningsbestemmelser. Jeg tror, at man ved forhandling i langt de overvejende tilfælde kan nå et resultat uden at benytte

hjemmelen. Det har jeg også givet udtryk for i udvalget, og det vil jeg gerne bekræfte her.

Men spørgsmålet er netop, som fru Annelise Gotfredsen nævner det, den økonomiske konsekvens af, om man kan overtage det hele og derefter sælge det som en helhed eller kun derefter sælge den fredede bygning. Derfor mener jeg, det er vigtigt, at man under forhandlinger om sådanne fredninger har den hjemmel i baghånden, som forslaget nu går ud på.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes, idet 47 stemte for, 97 imod.

§ 3

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2, forkastedes ved, at

§ 4

vedtoges med 114 stemmer mod 33.

§§ 5-9

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3

forkastedes, idet 47 stemte for, 100 imod.

§§ 10 og 11

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4

forkastedes, idet 48 stemte for, 99 imod.

Ændringsforslag nr. 5

forkastedes, idet 43 stemte for, 104 imod.

§ 12

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6 og 7, § 13, således ændret, og § 14

vedtoges uden afstemning.